

Helsingbykören, Kvevlax sångkör och Singsbykören sjunger gospel med solister, musiker och under ledning av Jenny Mendelin och Simon Granlund.

FOTO: JOHAN HAGSTRÖM

Körer utforskar nya musikmarker

KONSERT

Bothnia Gospel 100

Helsingbykören, Kvevlax sångkör, Singsbykören

Dirigenter: Jenny Mendelin och Simon Granlund

Solister: Otto Palmberg och Barbara Xu
Orkester: Rickard Mitts (keyboards, kapellmästare), Peter Enroth (gitarr), Roger Bäck (bas), Stefan Brokvist (trummor), Anders Sjölin (trumpet)

Konferencier: Kalervo Kantola
Korsholms kyrka 24.9.2017

Det är mestadels en positiv sak om körer ibland söker sig utanför sina bekvämlighetszoner. Det positiva är inställningen till att lära in ny repertoar, något som kan öppna de enskilda sångarnas öron och vidga deras uttrycksmöjligheter.

En annan sak är om dylika projekt i grunden inverkar på allmänna musikaliska färdigheter som klang och renhet, intonation och frasering. Jag tror att den största vinsten

finns i körens sociala samhörighet och självkänsla – "vi gav oss in på nya marker tillsammans och efter fem konserter har vi vuxit och kommit ut med äran i behåll". Det har i sig en inverkan för vidare planer och landvinningar. Plus att det kan vara en bra marknadsföring för att rekrytera nya sångare.

NÄR MAN ger sig ut i främmande marker kan det vara bra att ha med trygga vägvisare och pålitliga samarbetspartners. Den delen hade Helsingbykören, Kvevlax sångkör och Singsby sångkör förstått när de planerade sitt Bothnia Gospel 100-projekt.

Rickard Mitts (keyboard) band med Peter Enroth (gitarr), Stefan Brokvist (trummor), Roger Bäck (bas) och Anders Sjölin (trumpet.) gav den stabilitet som behövs i synkoperade rytmer och harmoniskt knepiga lösningar. Sedan behövs ett

par goda solister som höjer temperaturen och står i fronten. Där hade man engagerat Otto Palmberg och Barbara Xu.

Dirigentens uppgift i dylik repertoar blir inte att slå grundslag utan att forma fraser och rytmer, ange insatser och bestämma dynamiken. Det gjorde Jenny Mendelin och Simon Granlund. Eftersom konsertens tema var att förmedla gospels ledord, glädje och förkunnelse, borde alla ha klarat sig utan notmappar – särskilt herrstämmorna – för innan-tilläsning är inte så övertygande.

KLANGEN I KÖREN var svårare att bedöma, eftersom kören behövde mickas ut för att stå upp emot kompet. I den stora kyrkorumsakustiken blev därför klangen, stämbalansen och rytmiken något diffus.

Dynamiska växlingar är viktiga i gospels budskapsförmedling så en mera varierande och graderad dyna-

mik hoppas jag att körerna hittar i de kommande konserterna. I de lugnare låtarna kom kören bättre fram, och tack vare ljudtekniken blev stämbalansen hygglig, trots en stor övervikt i damstämmorna.

Av solisterna så behärskade Otto gospelgenrens uttrycksformer bättre. Han har en mycket smidig röstbehandling med många färger som han använder med god smak, som till exempel i introt till "Joyful, joyful". Barbara har en mjukare och volymmässigt tunnare stämma som inte räckte till i dialogerna med kören, men som funkade bra i hennes två lugna sånger i eget ackompanjement på kinesiska cittera, guzheng.

Konsertprogrammet presenterades av Kalervo Kantola inför en mycket talrik publik.

Rolf Nordman
kultur@vasabladet.fi
06-7848 200